

Deniz
Meşaleleriyle mavi
Sonsuz bir yürüyüşte
Ben kıyıda bir karaltıyım
Derin bir iç çekişte

Kesildi çırpınışlarım
Suların dibine süzülen
Birinin sakinliği var üzerimde
Dindi kuduran fırtınalar
O çılgın gençliğimin yelkenleri indi
Yüreğim
Uykulu bir çocuk şimdi

Söndü yüreğimdeki volkanlar
O kederden geberdiğim aşk acıları
Ve o mutluluktan kanatlandığım anlar
Bulutların üzerinde yürürdüm
Kuşların dilinden anlardım
Canlı ve cansız bütün varlıkların da
Kahkahalarım ben nerdeysem orda
Ve sonra o gözü kanlı eylül
Kudurmuş vahşet ablukası
Ve irkilten düş kırıklıkları
Ve kuytular da iri iri gözyaşlarım

Kesildi çırpınışlarım
Suyun dibine süzülen birinin sakinliği içinde
Öküzler kadar durgunum
Geri gelsin de istemiyorum o bunalımlı yıllar
Eylül sonrası alkole battığımız anlar
Kafayı yemiş arkadaşlar da olmasın yakınımda
Acılaştığımız günler bir daha yaşanmasın

Ben eski kendime bile katlanamam artık
Geviş getiren öküzler kadar sakinim

Palmiye ağaçları ve rengarenk begonyalar
Kauçuk yapraklı ağaçlar ve Akdeniz
İçkilerin su gibi aktığı musluklar
İçesim bile yok
Su köpüğü güzelliğinde
Güneş damlası kamaşıklığında

Ve bulutlar apaklığında kadınlar
Çok da ilgimi çekmiyor
O kahreden anılar da silikleşti
Vahama ulaşmasın iblisler bir daha
Barbarlarla boğuşmaktan usandım
Şiirin ayartıcı sirenlerine de kulak tıkıyorum
Hızlı vurmasın yüreğim
Tırnakları uzamasın kuytulara gömdüğüm aşkların
Kalbimi kazımasın
Yeniden o gözü kanlı acılara katlanamam

Kesildi çırpınışlarım
Suların dibine süzülen birinin sakinliği var içimde
O aptal öküzler kadar durgunum